

ΔΕΝ ΔΕΣΜΕΥΕΙ

ΜΕΡΑ

νεολαίας

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΕΡΑΣ

ΔΕΝ ΔΕΣΜΕΥΕΤΑΙ

**Παλικάρι!!! Μια
γκαζόζα θα ήθελα!!**

Ο ΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΜέΡΑ νεολαίας

Εφημερίδα των Νέων-Όργανο της Νεολαίας
ΜΕΡΑ25

Συντακτική Ομάδα

Αρχισυντάκτης:

Φώτης Κυζάκης

Αρθρογράφοι:

Ραφαήλ Μπελενιώτης

Δημήτρης Λιάπης

Κωνσταντίνα Κατμάδα

Γρηγόρης Καραγιαννίδης

Θοδωρής Τσιρπάνης

Τζένη Βοζίκη

Άγγελος Γιώρτσος

Πολυχρόνης Καράμπελας

Θωμάς Αχταρίδης

Μόδεστος Γαβαλάς

Θωμάς Χρηστίδης

Περιεχόμενα

Ο ευτελισμός της πολιτικής	σελ. 3
Ο κοινοβουλευτισμός του Τρολ	σελ. 6
Μακεδονία: ο πόλος έλξης όλης της Βαλκανικής Χερσονήσου	σελ. 8
Το ταξίδι των αγροτικών κινητοποιήσεων	σελ. 12

**«Αὐτοὶ ποὺ ᾿ν᾿ τόσον ὄμορφοι, τὰ σύννεφα σὰ
σκίζουν, πὼς εἶναι τώρα κωμικοὶ κι ἄσκημοι καὶ
δειλοὶ!**

**Ἄλλοι μὲ πίτες ἀναφτὲς τὰ ράμφη τους κεντρίζουν,
κι ἄλλοι, γιὰ νὰ τοὺς μιμηθοῦν, πηδᾶνε σὰ κουτσοὶ»**

Σαρλ Μπωτλαίρ

Ο ευτελισμός της πολιτικής

του Μόδεστου Γαβαλά

Λίγες μέρες μόνο μετά την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών ο κύριος Φωκάς έκανε μια δήλωση που επρόκειτο να γίνει viral , εξαιτίας του τραγελαφικού της περιεχομένου. **«Είχα πει στο καφενείο μια γκαζόζα και πήγα στην τουαλέτα** και εκείνη την ώρα ξεκίνησε η ψηφοφορία. Που το προβλέπει ο Κανονισμός να ξεκινά με αυτό τον τρόπο η ψηφοφορία; Είναι γελοία η διαδικασία». Αυτά ήταν αυτολεξεί τα λεγόμενα του βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων. Η αλήθεια είναι πως η δήλωση αυτή θα μπορούσε εύκολα να προέρχεται από το στόμα ενός 4χρονου πιτσιρικού που μαθητεύει στα νήπια! Άραγε είναι η βουλή των Ελλήνων ένας παιδότοπος, γεμάτος με πιτσιρικάκια που λειτουργούν αυθόρμητα και ξεστομούν ό,τι τους κατέβει ή μήπως είναι ένας χώρος , όπου διακυβεύεται το μέλλον της χώρας;

Με αφορμή το περιστατικό αυτό που αποτέλεσε σημείο αναφοράς για κάθε δημοσιογράφο που “σέβεται” τον εαυτό του και προσπαθεί μανιωδώς να προβάλλει την γελοιότητα και την χυδαιότητα της πολιτικής σκηνής , απομακρύνοντας τον κόσμο από τα ουσιώδη ζητήματα , είναι ανάγκη να ανατρέξουμε στο παρελθόν, ώστε να εξετάσουμε παρόμοια κρούσματα πολιτικής “ασέλγειας”. Ο κύριος Τζαμτζής ας πούμε (πρώην βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας) σε μια συζήτηση που κλήθηκε να λάβει μέρος στο πρωινό του anti στις 15-11-2013 αποφάσισε να λαϊκίσει. Συγκεκριμένα, ανέφερε πως “συνάδελφοι βουλευτές δεν έχουν λεφτά(η ειρωνία σε όλο της ο μεγαλείο , καθώς βρισκόμασαν τότε στο αποκορύφωμα της κρίσης) και ξεραίνουν και το...” Η καφρίλα σε όλο της το μεγαλείο με άλλα λόγια! Κάποιος μάλλον θα μπέρδεψε τον οχετό με το τηλεοπτικό πάνελ δεν εξηγείται αλλιώς.

Στον πυθμένα της “πολιτικής βαρβαρότητας” βρίσκονται οι υβριστικές δηλώσεις, που θίγουν την υπόληψη προσώπων και αποτελούν τορπίλες κατά της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. “Θα έπρεπε να βάλουμε την Τασία(Τασία Χριστοδουλοπούλου βουλευτής του Σύριζα) σα σκιάχτρο πάνω σε μια βραχονησίδα , ώστε να την βλέπουν και να φεύγουν οι πρόσφυγες”. Τι να πρωτοσχολιάσει κανείς σε αυτή τη δήλωση του Κ. Κασιδιάρη ;

Πολλές φορές έχει τύχει μια πολιτική αντιπαράθεση να μετατραπεί σε προσωπική επίθεση, όμως υπάρχει μια μεγάλη διάσταση ανάμεσα στην επίκριση για τις πράξεις ενός ανθρώπου και στην προσβολή των φυσικών χαρακτηριστικών του. Τέτοιες συμπεριφορές αποτελούν αστικό και ποινικό αδίκημα(άρθρο 57 αστικού κώδικα και άρθρο 361 ποινικού κώδικα) και κάπου εδώ επανέρχεται το φλέγον ζήτημα της κατάργησης της βουλευτικής ασυλίας.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι τέτοιες συμπεριφορές πρέπει να κατακρίνονται από το κοινωνικό σύνολο ως ρατσιστικά παραληρήματα που υπονομεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα (άρθρο 5 το συντάγματος) και φθείρουν την ακεραιότητα του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Επιστρέφοντας και πάλι στην επικαιρότητα, αντικρίζουμε το ξέσπασμα της κυρίας Μεγαλοοικονόμου (μέλος της κοινοβουλευτικής ομάδας του Σύριζα και πρώην βουλευτή της ένωσης κεντρώων) στο Σκάι. Στην συζήτηση που διεξήχθη η κ. Μεγαλοοικονόμου εκσφενδόνισε προσβλητικούς χαρακτηρισμούς έναντι των συνομιλητών της(Λεωνίδα Γρηγοράκο και Βασίλη Οικονόμου), ενώ παράλληλα επιδίωξε με αυταρχικό τρόπο να καταχραστεί τον τηλεοπτικό πάνελ , αδιαφορώντας για την συμμετοχή των υπολοίπων στην συζήτηση. Το κερασάκι στην τούρτα όμως αποτέλεσε η εξύμνηση του πρωθυπουργού ως <<Λεβεντιά>> και η υποτίμηση των υπολοίπων πολιτικών με την

σουρεαλιστική φράση <<κουραμπιέδες>>. Εκείνη την μέρα μάλλον το Power of Love υπέστη σοκ, καθώς εκθρονίστηκε από το βασιλείο της γελοιότητας! Στο τέλος του μονολόγου της αποφάσισε να φύγει εκνευρισμένη από το στούντιο , αφού μάλλον κάποιοι επιτήδριοι προσπάθησαν να της χαλάσουν τα σχέδια και να λάβουν και αυτοί μέρος στην συζήτηση. Την επόμενη φορά κυρία Μεγαλοοικονόμου δε πειράζει!

Τι συμπέρασμα βγάζουμε από όλα αυτά τα περιστατικά; Λίγες μέρες πρωτίστως έπιασα τον αδερφό μου να παρακολουθεί βουλευτικές συζητήσεις. Όταν το ρώτησα το γιατί , μου απάντησε χαρακτηριστικά: “Μα φυσικά για να γελάσω τι άλλο;”. Είναι άραγε η πολιτική σκηνή μια φαρσοκωμωδία; Ένα comedy show; Ή μήπως είναι η προσωποποίηση της βούλησης του λαού; Νομίζω την απάντηση στο ερώτημα αυτό οφείλουμε να την δώσουμε ως πολίτες εμείς οι ίδιοι. Ίσως είναι η ώρα να απομακρυνθούμε από κομματικούς δογματισμούς και αντιπαλότητες . Ευθύνη δική μας είναι να ανακαθορίσουμε το πολιτικό πεδίο , αντικαθιστώντας κάθε ίχνος χυδαιότητας με ορθολογικές πινελιές. Πως; Με την ανάδειξη ανθρώπων με ήθος και γνώσεις, όπου θα αποτελέσουν πηγή περηφάνειας και όχι γέλωτα

Τίποτα περισσότερο από καθημερινούς προβληματισμούς ενός νέου ανθρώπου....

Ο κοινοβουλευτισμός του Τρολ

του Δημήτρη Διάπη

Κάθε κυβέρνηση έχει το δικαίωμα να νομοθετεί και η αντιπολίτευση να ασκεί κριτική. Όταν όμως η κριτική αυτή δεν συνοδεύεται από την ανάλογη αντιπρόταση, παρά μόνο από ατάκες βγαλμένες από Facebook & Twitter, τότε η πολιτική ζωή της χώρας μετατρέπεται σε ένα απέραντο τρολο-κοινοβούλιο, όπως θα λέγαμε στη γλώσσα των social media, που σκοπό έχει να πλήξει τη νοημοσύνη της ελληνικής κοινωνίας. Εκεί ακριβώς είναι και η ευθύνη, υποχρέωση όλων μας ως πολίτες. Να κρίνουμε συνολικά το Κοινοβούλιο και όχι μόνο την εκάστοτε κυβέρνηση. Επιτρέψτε μου μία μικρή τρολο-ανάλυση πλην όμως αληθινή, στο δικό μου συνειδητό, των κομμάτων που αποτελούν το ελληνικό κοινοβούλιο σήμερα:

1) ΣΥΡΙΖΑ ο Κακομοίρογλου: "Τα κάνω όλα και συμφέρω αλλά με πόνο στην καρδιά"

2) ΝΔ ο Τεμπέλης: "Τα κάνουν άλλοι αυτά που θέλω αλλά ως αξιωματική αντιπολίτευση οφείλω να λέω όχι κι εγώ συμφωνώ μπας και επιστρέψω στην εξουσία"

3) ΚΙΝΑΛ ή ΠΑΣΟΚ (Φ. Γεννηματά) ή ΕΛΙΑ (Ε. Βενιζέλος) ή ΚΙΔΗΣΟ (Γ. Παπανδρέου): "Είμαστε από μόνοι μας τρολ"

4) ΠΟΤΑΜΙ: "Η πέστροφα που πάει με το ρέμα και όχι κόντρα σ'αυτό"

5) ΚΚΕ: "Όσο επικίνδυνο και ασφαλές είναι το ναι σε όλα, άλλο τόσο επικίνδυνο και ασφαλές είναι το όχι σε όλα"

6) Ένωση Κεντρώων ο Οικουμενικός: "Εσείς οι από πάνω βοηθήστε τους από κάτω γιατί μας πήρανε χαμπάρι"

7) ΑΝΕΛ ο Ακροκεντρώος: "Μας λέγατε ακροδεξιούς όσο ήμασταν στην κυβέρνηση ε? Οι απανταχού μισογύνηδες συσπειρωθείτε μαζί μας"

8) Ναζιστές

Όποιος διαφωνεί στα παραπάνω είναι απολύτως σεβαστό αλλά σίγουρα δεν διαφωνούμε στην άρνησή μας αυτό το Κοινοβούλιο να είναι η αντανάκλαση της κοινωνίας μας..Δεν είμαστε όλοι ίδιοι..Δεν πρέπει να είμαστε ίδιοι..

Μακεδονία: ο πόλος έλξης όλης της Βαλκανικής Χερσονήσου

του Φώτη Κυζάκη

Προς παντός τύπου Μακεδονομάχους,

Έχει γίνει πολύ λόγος για την Μακεδονία και για το πόσο ελληνική είναι... Πολλοί μίλησαν για παραχάραξη της ιστορίας. Ας ξετυλίξουμε το νήμα της ιστορίας. Ας αφήσουμε την γριά που όλοι επικαλούμαστε να μας ανοίξει τα μάτια...

Αρχικά είναι γνωστό ότι η Μακεδονία κατά τα Οθωμανικά και Βυζαντινά χρόνια, νοούνταν ως η ευρύτερη περιοχή που εκτεινόταν από τον Όλυμπο μέχρι την Καβάλα και την νήσο Θάσο και από την Χαλκιδική μέχρι τα όρια της σημερινής ΠΓΔΜ.

(Να σημειωθεί ότι κατά την διάρκεια ύπαρξης της Σερβικής Αυτοκρατορίας αυτή η γεωγραφική περιοχή πέρασε στα χέρια των Σλάβων).

Η Μακεδονία ήταν πόλος έλξης όλων των κρατών της Βαλκανικής καθώς είχε από την μία το μεγαλύτερο λιμάνι των Βαλκανίων ενώ από την άλλη αποτελούσε ηγέτιδα περιοχή της χερσονήσου για γεωπολιτικούς και οικονομικούς λόγους.

Αυτό το είχαν κατανοήσει όλοι οι λαοί της περιφέρειας ειδικά κατά την περίοδο του Βαλκανικού Εθνικισμού του 19ου και 20ου αιώνα.

Ας ξεκινήσουμε από την Ελλάδα... Η Ελλάδα ή καλύτερα το Βασίλειο της Ελλάδος είχε ταυτιστεί με την Μεγάλη Ιδέα, την θρησκευτική δηλαδή προσήλωση στην Αναγέννηση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Περίμεναν την θεία εντολή, το θείο σημάδι που άλλοτε θα ερχόταν από το ξανθό γένος και άλλοτε από την Δύση, για να προχωρήσουν την παλιγγενεσία του Ελληνικού Μεγαλείου. Δεν μιλάμε για ένα ιδεατό κράτος αλλά για μια αυτοκρατορία. Προορισμός ήταν η Κωνσταντινούπολη και ο δρόμος προς αυτήν περνούσε από την εύφορη Μακεδονία. Η πραγματοποίηση ωστόσο της Μεγαλοϊδεατικής Αλυτρωτικής Πολιτικής προϋπέθετε ένα ανεπτυγμένο κράτος με σοβαρές και σταθερές, κυρίως, συμμαχίες και μια δραστήρια εξωτερική πολιτική. Αυτό το οργανωμένο σχέδιο επίτευξης της Μεγάλης Ιδέας το εξέλαβε πρώτος από όλους ο Τρικούπης!

Με την εξέγερση των Κρητών το 1866, το Βασίλειο της Ελλάδας επιδεικνύει μια πρωτοφανή ενεργητικότητα και η ελληνική διπλωματία δείχνει σημάδια ζωής. Στέλνει διερευνητικές προσκλήσεις προς Σέρβους, Αιγύπτιους και Βούλγαρους για κοινές

ενέργειες. Σε αυτές τις προσκλήσεις απαντά η Σερβία και τελικά υπογράφεται ανάμεσα στην χώρα μας και στο Σερβικό Βασίλειο συνθήκη συμμαχίας, γνωστή ως Συνθήκη του Φεσλάου (1867). Η συνθήκη ήταν μυστική και προέβλεπε κοινό αμυντικό πόλεμο με την Οθωμανική Αυτοκρατορία με στόχο την απελευθέρωση των

χριστιανικών πληθυσμών της Ευρωπαϊκής Τουρκίας. Σε αυτήν την Συνθήκη αναγράφθηκαν πλήρως και λεπτομερώς οι διεκδικήσεις των δύο χωρών σε βάρος του Σουλτάνου. Η Ελλάδα διεκδικούσε την Θεσσαλία και την Ήπειρο ενώ η Σερβία, την Βοσνία και την Ερζεγοβίνη.

Την ίδια στιγμή, η Ρωσία, που επιθυμούσε την έξοδο της στην Μεσόγειο Θάλασσα, είχε να εφαρμόσει δύο σχέδια. Το πρώτο είναι η διπλωματική προσέγγιση και η γεωπολιτική καθοδήγηση της Ελλάδας. Όταν όμως οι Ρώσοι κατάλαβαν ότι τα πενιχρά οικονομικά του Βασιλείου δεν βοηθούν την επίτευξη του σχεδίου τους αλλά και ότι οι Άγγλοι έχουν σχεδόν τον απόλυτο παρεμβατικό ρόλο στα της Ελλάδος, προχωρούν στην εφαρμογή του δεύτερου πυλώνα του σχεδίου. Δημιουργούν την ιδέα του Πανσλαβισμού και επιθυμούν την δημιουργία ανεξάρτητων Σλαβικών κρατών στα Βαλκάνια που στην ουσία θα ήταν προτεκτοράτο τους αφού αυτοί θα πρωτοστατούσαν ως πρώτοι Σλάβοι. Ο πρώτος ενδιαφερόμενος είναι το Βουλγαρικό Έθnikό Κίνημα. Με αυτήν την κίνηση αναπτύσσεται στην Ελλάδα ένας αντιρωσισμός σε συνδυασμό με τον αντιδυτικισμό που κυριαρχούσε μετά τον αποκλεισμό της Ελλάδας από τους Αγγλογάλλους κατά τον Κριμαϊκό Πόλεμο. Τελικά ο εχθρός, ο άλλος, γίνεται ο Βούλγαρος.

Οι Ρώσοι λοιπόν υποστηρίζουν και υποκινούν την σλαβική προπαγάνδα στην επαρχία της Μακεδονίας που αποτελούσε τον πιο κοντινό στόχο των Βουλγάρων για έξοδο στην Μεσόγειο και στο Αιγαίο.

Τα πάντα παραμένουν αδρανή μέχρι το ξέσπασμα του Ρωσοτουρκικού πολέμου του 1877-1878 ανάμεσα στο Ρωσικό Συνασπισμό των Σλάβων (Ρωσική Αυτοκρατορία, Ρουμανία, Σερβία, Μαυροβούνιο και Βουλγαρικό Έθnikό Κίνημα) και την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Έτσι, όπως συνέβη και στο Κρητικό Ζήτημα την δεκαετία του 1860, η Ελλάδα σπεύδει την τελευταία στιγμή σε αγορά όπλων και πυρομαχικών και επιδιώκει να μπει στον πόλεμο την τελευταία στιγμή, όταν η Τουρκία φανερά χαμένη ετοιμάζεται να συνθηκολογήσει και να απελευθερώσει τον στρατό της για να διαμελιστεί στον νότο. Έτσι λοιπόν η εισβολή στην Θεσσαλία καταλήγει σε τραγωδία και ο ελληνικός στρατός αποσύρεται.

Αποτέλεσμα του Ρωσοτουρκικού Πολέμου είναι η Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου που αναγνώριζε την Ρουμανία, την Σερβία και το Μαυροβούνιο ως ανεξάρτητα κράτη, ενώ ταυτόχρονα δημιουργούσε την Μεγάλη αυτόνομη Βουλγαρία με έκταση από τον Δούναβη ως το Αιγαίο και από την Μαύρη Θάλασσα έως τον

Δρίνο Ποταμό, περιλαμβάνοντας την Μακεδονία, με έξοδο στο Αιγαίο. Αυτό αποτελούσε φανερή επιτυχία της Ρωσικής Διπλωματίας.

Ωστόσο η Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου δεν εφαρμόζεται καθώς αναθεωρήθηκε από την Συνθήκη του Βερολίνου ως τελευταία πράξη του ομώνυμου Συνεδρίου. Ο μεσολαβητικός και εξισορροπητικός ρόλος του Γερμανού καγκελαρίου Όττο φον Μπίσμαρκ θα σώσει την Ελλάδα και την Σερβία καθώς με την νέα Συνθήκη καταργείται η Μεγάλη Βουλγαρία και δημιουργείται το Πριγκιπάτο της Βουλγαρίας στην μισή έκταση. Η Ελλάδα από την μεριά της, επιτυγχάνει τις διεκδικήσεις της σε βάρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και προσαρτεί την Θεσσαλία και ένα μέρος της Ηπείρου (Άρτα). Τώρα πια συνορεύει με την επαρχία της Μακεδονίας!

Τα πράγματα ωστόσο όμως δεν είναι ίδια με το παρελθόν . Η Ελλάδα δεν αποτελεί πια το μόνο χριστιανικό κράτος στην νοτιοανατολική Ευρώπη και το όνειρο της Ελληνικής Αυτοκρατορίας στην θέση της Οθωμανικής (όταν αυτή καταρρεύσει) ξηλώνεται! Το ιστορικό δίκαιο του κληρονόμου της Οθωμανικού λέντος παύει να υπάρχει. Οι ισορροπίες έχουν αλλάξει όχι μόνο γιατί δημιουργείται η Βουλγαρία αλλά ταυτοχρόνως διότι η Αυστρία αποκτά τον έλεγχο της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης την οποία τελικά προσαρτεί. Ασκείται με αυτόν τον τρόπο πίεση στην Σερβία που τελικά θα εξαναγκαστεί για να αποσυμπιέσει την εσωτερική της κατάσταση, να στρέψει το ενδιαφέρον της προς τον νότο. Το Μακεδονικό Ζήτημα μόλις γεννήθηκε!

Βλέπουμε λοιπόν ότι η κυριαρχία στην Μακεδονία ισούται και με κυριαρχία πάνω σε δικαιώματα και διεκδικήσεις άλλων λαών. Τρία κράτη επιθυμούν την εύφορη γη και αυτά είναι η Ελλάδα, η Σερβία και η Βουλγαρία με κάθε μία από αυτές να ασκεί την δική της προπαγάνδα. Από αυτές τις αλληλεπιδράσεις, γεννήθηκε η Μακεδονική Γλώσσα, ως μείγμα ελληνικών, σερβικών, βουλγάρικων και τούρκικων. Από αυτές τις αλληλεπιδράσεις, που κράτησαν σχεδόν 30 χρόνια, γεννήθηκε ο Μακεδονικός Πολιτισμός ως συνδυασμός των διαφορετικών πολιτιστικών στοιχείων των κυρίαρχων βαλκανικών λαών.

Μην απορούμε λοιπόν πως ξαφνικά γεννήθηκαν οι Μακεδόνες Σλάβοι. Ήταν αποτέλεσμα της δικής μας πολιτικής προπαγάνδας και της δικής μας εξωτερικής πολιτικής στρατηγικής. Γεννήθηκαν με άλλα λόγια από τα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα των μεγαλύτερων τότε βαλκανικών δυνάμεων. Δεν ξεφύτρωσαν από την γη αλλά μάλλον είναι δικό μας δημιούργημα.

Το ταξίδι των αγροτικών κινητοποιήσεων

του Θωμά Χρηστίδη

Παίρνοντας το λεωφορείο της γραμμής από την Αθήνα προς την Καστοριά ,στο μέσω περίπου της διαδρομής , έξω από τη Λάρισα αναγκαζόμαστε να συνεχίσουμε το ταξίδι μέσω παρακαμπτηρίου οδού λόγω των αγροτικών κινητοποιήσεων . Ανησυχώ προς στιγμή. Καθώς διαπιστώνω όμως ότι διανύουμε το πρώτο δεκαήμερο του Φλεβάρη ησυχάζω. Σκέφτομαι πως αυτή είναι η κατάλληλη περίοδος να κάνουν γνωστά τα αιτήματά τους στον κόσμο, στους συμπολίτες, καθώς έτσι μας έχουν συνηθίσει κάθε χρόνο. Ειδικότερα τώρα που διανύουμε προεκλογική περίοδο και η οποιαδήποτε κυβέρνηση επιδιώκει την επανεκλογή της, είναι η κατάλληλη συγκυρία να εκπληρωθούν τα αιτήματα των πολλών ή και των λίγων . Με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο , καθώς όπως λέει και ο σοφός λαός ο σκοπός αγιάζει τα μέσα . Αβίαστα η σκέψη μου γεννάει ερωτήματα σε σχέση με την φύση και τον αντικειμενικό σκοπό των κινητοποιήσεων . Πως είναι δυνατό κάθε χρόνο την ίδια περίοδο να παλεύουν οι πολλοί υπό την καθοδήγηση των λίγων ?

Οι ίδιοι σωτήρες κάθε φορά που τους εκχωρείται η δύναμη και το δικαίωμα να μιλούν επ'ονόματι των πολλών . Αντλούν δύναμη και δικαίωμα από τους πολλούς να δώσουν λύσεις στα προβλήματά τους και διαχρονικά παραμένουν αδιέξοδα. Και συνεχίζω να σκέφτομαι απορώντας πως είναι δυνατόν να διεκδικείς λύσεις στα προβλήματα, αντιμετωπίζοντάς τα, αποκομμένα από τις γενικότερες στρεβλώσεις της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής ? Δες και θα ήταν δυνατόν να δοθούν πραγματικές και ουσιαστικές λύσεις στα προβλήματα του κάθε κλάδου αποκομμένα και με δεδομένο ότι η γενική προσέγγιση της εφαρμοζόμενης πολιτικής δεν επηρεάζει άμεσα τον κάθε κλάδο ξεχωριστά .Καλό θα ήταν να κατανοήσουμε πως ο θάνατος των παραγωγικών δυνάμεων και η ερημοποίηση της χώρα εκτελείτε με οριζόντιο τρόπο. Η αποτυχία εύρεσης ουσιαστικών και βιώσιμων λύσεων έγκειται στο γεγονός ότι αντιμετωπίζουμε τα κοινά αγαθά και τον άνθρωπο θεωρώντας ως δεδομένο πως η επικρατούσα προσέγγιση στον τρόπο άσκησης της πολιτικής ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να αλλάξει. Έχει

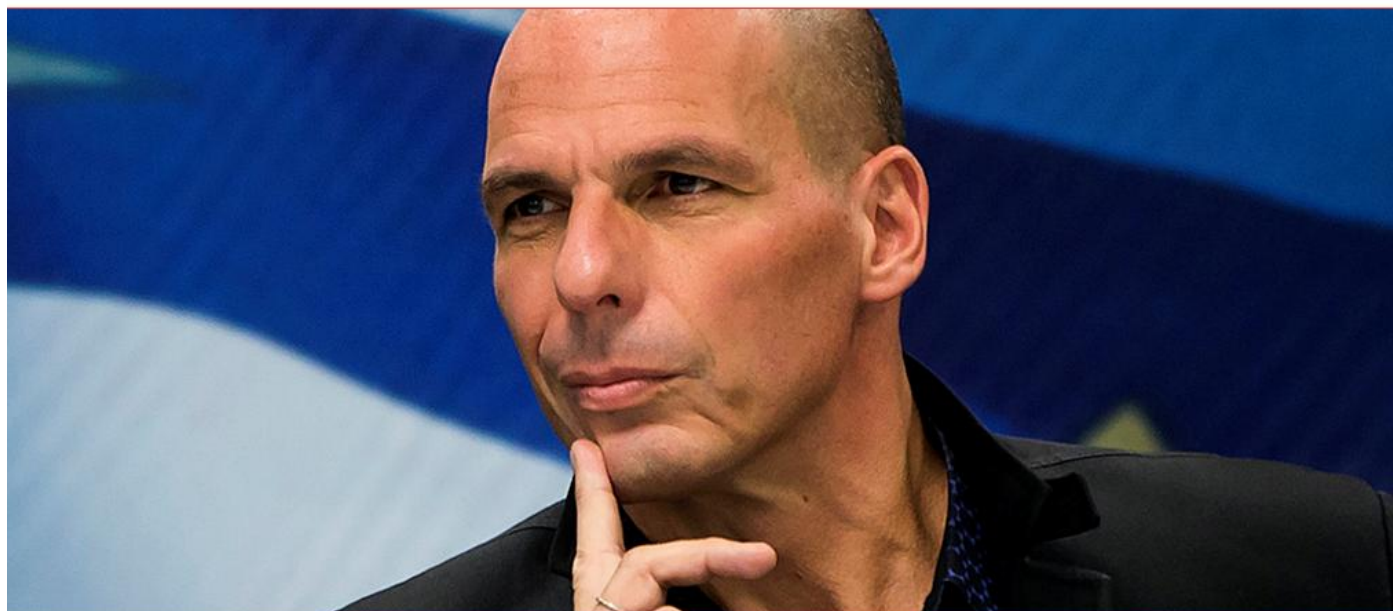
μολυνθεί η σκέψη μας με την πεποίθηση πως ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ εναλλακτικό μοντέλο άσκησης πολιτικής. Εάν λοιπόν ο καθένας από εμάς σε κάθε κλάδο και τομέα της ανθρώπινης και επαγγελματικής του δραστηριοποίησης, δεν προτάξει στο νου του με υπεύθυνο και δημιουργικό τρόπο την επιφύλαξη για την επικρατούσα ασκούμενη πολιτική που ακολουθείτε δεν θα δοθούν λύσεις από κανένα σωτήρα. Ο πρωτογενής τομέας αποτελεί την παραγωγική βάση της οικονομίας και μάλιστα με αρκετά συγκριτικά πλεονεκτήματα που προσφέρουν οι κλιματολογικές συνθήκες. Τα συγκριτικά αυτά πλεονεκτήματα δεν είναι ικανά από μόνα τους να λειτουργήσουν προς όφελος της ανάπτυξης του πρωτογενή τομέα εάν δεν ενσωματωθούν σε ένα ευρύτερο πλαίσιο εναλλακτικού μοντέλου άσκησης (αγροτικής) πολιτικής.

Βασισμένη σε καινοτόμες, προοδευτικές αρχές όπου τα κοινά αγαθά και ο άνθρωπος σε συνδυασμό με τις νέες τεχνολογίες θα μετασχηματίσουν τα μέσα παραγωγής. Ιδιαίτερα σημαντική παράμετρος είναι η αντίληψη για τη διαχείριση της ενέργειας και της κλιματικής αλλαγής. Η προτεραιότητα στις οικονομίες μικρής κλίμακας στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις είναι καθοριστικής σημασίας καθώς θα γίνει εφικτή η παραγωγή προϊόντων με αυξημένη προστιθέμενη αξία. Ο τρόπος όμως για να γίνουν βήματα προς την κατεύθυνση αυτή είναι να συλλάβουμε πως για να υπάρξει πρόοδος θα πρέπει ο καθένας από εμάς να διαβεί έναν εναλλακτικό δρόμο, ώστε η ενσωμάτωση στον τρόπο σκέψης μας

μιας ρεαλιστικά ανυπάκουης προσέγγισης στην επικρατούσα αντίληψη ως προς την εφαρμογή πολιτικής είναι καταλυτικής σημασίας παράμετρος.

New Deal και Νέα Συμφωνία για Ευρώπη, Ελλάδα, Κόσμο

Ομιλητής
Γιάννης Βαρουφάκης
Γραμματέας ΜΕΡΑ25

Παρασκευή 15 Φεβρουαρίου | 17:00
Αίθουσα Α
ΑΠΘ Τμήμα Πολιτικών Επιστημών

Ευρωπαϊκός
Διεθνισμός

Οικονομικός
Ορθολογισμός

Κοινωνική
Απελευθέρωση